

Seksualni poremećaji

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Filozofski fakultet u Puli

Seksualni poremećaji su poremećaji seksualnog funkcioniranja osobe. Dijele se u tri osnovne kategorije: seksualne disfunkcije (ili seksualni poremećaji u užem smislu), parafilije i poremećaji spolnog (rodnog) identiteta. Prvi su najučestaliji. Seksualne disfunkcije su smetnje kod kojih osoba ne može izvesti seksualnu aktivnost jer mu je narušena seksualna želja, seksualno uzbuđenje ili orgazam. U seksualne disfunkcije ubrajamo prijevremenu ejakulaciju, smetnje erekcije, gubitak ili smanjenje seksualne želje, teškoće u doživljavanju orgazma, vaginizam i dispareunija.

Poremećaji spolnog identiteta

Da bi se mogli početi baviti poremećajima spolnog identiteta prvo moramo definirati što je to spolni identitet. Spolni identitet je naše poimanje sebe kao muškarca ili žene. Iako su poremećaji spolnog identiteta zajedno sa parafilijama daleko rjeđi poremećaji o njima se u medijima daleko najviše govori. Spolni identitet se duboko usađuje od ranog djetinjstva da, bez obzira na nedaće doživljene tijekom života, golema većina ljudi ne sumnja u svoj spol.

Međutim neki ljudi, uglavnom muškarci, od ranog djetinjstva osjećaju da su suprotnog spola. Podaci o njihovoj anatomiji kao što su normalan razvoj spolnih organa ili sekundarna spolna obilježja (rast brade u muškarca ili grudi u žena) ne uspijevaju ih uvjeriti da su ono što drugi ljudi vide da jesu. Mnogi ljudi koji pate od takvog poremećaja podvrgavaju se operaciji spolnih organa i hormonskim terapijama kako bi svoje tijelo što više moguće približili anatomiji suprotnog spola.

Prvo ćemo razmotriti poremećaj spolnog identiteta kod odraslih, koji je vidljiv kao transeksualnost, a zatim ćemo govoriti o tome kako se poremećaj spolnog identiteta očituje u djetinjstvu.

Poistovjećivanje sa suprotnim spolom

Transeksualac je odrasla osoba koja doživljava trajnu neugodu zbog svog spola i spolne uloge i do te mjere se identificira sa suprotnim spolom da vjeruje kako zaista jest suprotnog spola. Ovakav pojedinac često se pokušava prikazati kao osoba suprotnog spola, te često traži operativnu promjenu spola. Iz ove kategorije isključeni su shizofrenici, kao i hermafroditi, pojedinci koji imaju muške i ženske spolne organe. Osobe koje se poistovjećuju sa suprotnim spolom (transeksualci) općenito pate od anksioznosti i depresije, što ne iznenađuje u svijetlu njihova psihološki neugodnog položaja. Zanimanje muškog transeksualca za muškarce on će sam interpretirati kao heteroseksualni odabir s obzirom da on sebe zapravo smatra ženom. Učestalost pojavljivanja transeksualnosti je niska, takav je jedan od 30000 muškaraca i jedna od 100000 žena.

Dugotrajna i očigledno nepromjenjiva priroda transeksualnog neusklađenog spolnog identiteta navela je istraživače na pretpostavku da su transeksualci hormonalno različiti od osoba normalnog spolnog identiteta. Možda žena koja vjeruje da je muškarac ima visoke razine testosterona i androsterona, muških spolnih hormona za koje je poznato da potiču razvoj i održavanje muških sekundarnih spolnih obilježja. U svrhu otkrivanja tih razlika provedeno je nekoliko istraživanja na tom području ali bez značajnih rezultata. Tamo gdje su razlike i nađene bile su vrlo male da bi ikako mogle objasniti uzrok transeksualnosti. Naime te razlike bilo je teško protumačiti jer mnogi transeksualci upotrebljavaju hormone da u nastojanju da izmijene svoje tijelo u smjeru suprotnog spola. Čak i da istraživač može ispitivati transeksualce koji nisu uzimali takve hormone posljednjih nekoliko mjeseci, zasad se relativno malo zna o posljedicama dugoročnog uzimanja takvih hormona. U svakom slučaju, dostupni podaci ne podržavaju jasno objašnjenje transeksualnosti pomoću hormona.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com